

سنجدش و مقایسه تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی در خانواده‌های گسترده و هسته‌ای مطالعه موردي: مناطق روستایي بخش پشت‌آب زابل

غريب فاضل‌نيا^{*}- دانشيار جغرافيا و برنامه‌ريزي روستايي، بخش جامعه‌شناسي و برنامه‌ريزي اجتماعي،
دانشگاه شيراز

دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۷/۱۵ پذیرش نهايی: ۱۳۹۳/۹/۵

چكيده

کیفیت زندگی مفهومی است برای ترسیم رفاه در جامعه. از آنچاکه نوع و ساختار خانواده در کیفیت زندگی فرد تأثیر دارد، هدف اصلی این پژوهش، سنجش و مقایسه تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی خانواده‌های گسترده و هسته‌ای در مناطق روستایي بخش پشت‌آب است. منطقه مورد مطالعه شامل ۹ روستا از دهستان‌های ادیمي و قائم‌آباد بخش پشت‌آب زابل است. جامعه آماري شامل ۲۹۶ خانواده گسترده و هسته‌ای است، که از سال ۱۳۸۵ به بعد زندگی مشترک را آغاز کردند. اين خانواده‌ها به صورت نمونه‌گيری تصادفي و با کمک دهياران انتخاب شدند. روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی است که داده‌های اولیه از منابع کتابخانه‌اي، اینترنتی و سایت‌های علمی جمع‌آوري شدند و پس از بررسی منابع، شاخص‌های کیفیت زندگی برای دو خانواده گسترده و هسته‌ای در قالب پرسشنامه طراحی و در روستاهای نمونه توزيع شد. برای تعزیزه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار آماري SPSS و از روش‌های آماري از جمله توزيع فراوانی داده‌ها برای تعیین درصد و پریشگی پاسخگويان، و آزمون T-test برای سنجش تفاوت معناداري در ميزان رضایت زوج‌های جوان در قالب شاخص‌های کیفیت زندگی در دو نوع ساختار خانواده استفاده شده است. نتایج حاصل از اين تحقیق حاکی از آن است که دو نوع خانواده در ميزان رضایت از شاخص‌های کیفیت محیطی و تسهیلاتي روستا، کیفیت كالبدی مسكن (دروني و بیرونی) و بهزیستی عاطفي تفاوت چندانی نداشتند؛ لیکن اين دو نوع خانواده در ميزان رضایتمندی و احساس رفاه در قالب شاخص خودمدختاری و آزادی عمل و شاخص روحی و روانی، تفاوت معناداري داشتند.

کليودها: بخش پشت‌آب، خانواده گسترده، خانواده هسته‌ای، کیفیت زندگی، مناطق روستایي.

مقدمه

همه انسان‌ها از آغاز حیات در جست‌وجوی بهبود‌بخشیدن به کیفیت زندگی خود بوده‌اند، اما در دوران معاصر، کیفیت زندگی به موضوع مطالعه دانشمندان تبدیل شده است. آنها به این واقعیت پی برده‌اند که آینده جامعه در گرو شناسایی عواملی است که بر شرایط زندگی انسان‌ها تأثیر می‌گذارد (جواهری و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۴۵). کیفیت زندگی مفهومی است که برای ترسیم توسعه رفاه در جامعه به کار می‌رود و منعکس کننده شرایط زندگی و رفاه افراد است. بررسی‌ها نشان می‌دهند که طی ۳۰ سال گذشته، کیفیت زندگی به مثابه هدف اصلی توسعه جامعه بر سیاست‌گذاری‌های بسیاری از کشورها تأثیرگذار بوده است (ماجدی و لهساييزاده، ۱۳۸۵، ۱۰۰). در توصیفی دیگر از کیفیت زندگی آمده است که، کیفیت زندگی به معنای داشتن زندگی خوب و احساس رضایت از آن است و می‌توان میزان واقعی رفاه افراد و گروه‌ها را تحت شرایط اجتماعی و اقتصاد عمومی، کیفیت زندگی نامید (قالیباف و همکاران، ۱۳۸۸، ۱۶۶). کیفیت زندگی مفهومی چندوجهی، نسبی، و متأثر از زمان، مکان و ارزش‌های فردی و اجتماعی است که از یک سو ابعاد عینی و بیرونی و از سوی دیگر ابعاد ذهنی و درونی دارد. اصولاً کیفیت زندگی مفهومی پیچیده و چندبعدی است که با وضعیت جمعیت در مقیاس جغرافیایی مشخص (مانند روستا، شهر، یا کشور) ارتباط دارد و ازین‌رو هم به شاخص‌های ذهنی یا کیفی و هم به شاخص‌های عینی و کمی متکی است. بنابراین، بدیهی است که تمامی مطالعات کیفیت زندگی در قالب دو سرفصل شاخص‌های عینی و شاخص‌های ذهنی انجام شود (رضوانی و منصوریان، ۱۳۸۷، ۶-۴). برخی از پژوهشگران بین دو موضوع در مورد کیفیت زندگی تمایزی قائل شده‌اند؛ یکی اینکه می‌توان کیفیت زندگی را در واحدها یا سطوح مختلف فردی، خانوادگی، اجتماع، دولتها و در سطح جهان- تحلیل کرد و دیگر آنکه می‌توان کیفیت زندگی را در دو شکل ذهنی و عینی سنجید (ماجدی و لهساييزاده، ۱۳۸۵، ۱۰۱). بررسی کیفیت زندگی در سطح خانواده اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین سال‌های زندگی هر فرد در محیط خانواده می‌گذرد و در این دوران است که پایه شخصیت او گذاشته می‌شود، بنابراین

می‌توان به اهمیت خانواده و تأثیری که در پرورش فرد و قوای روحی و اخلاقی او دارد بی‌برد. خانواده به عنوان کوچک‌ترین واحد اجتماعی، اساس تشکیل جامعه و حفظ عواطف انسانی است. نخستین تأثیرات محیطی که فرد دریافت می‌کند از محیط خانواده است و حتی تأثیرپذیری فرد از سایر محیط‌ها می‌تواند برگرفته از همین محیط باشد. خانواده پایه‌گذار بخش مهمی از سرنوشت انسان است و در تعیین سبک و خط‌مشی زندگی آینده، اخلاق، سلامت و عملکرد فرد در آینده نقش بزرگی برعهده دارد.

یکی از انواع خانواده‌ها، خانواده روستایی است که به عنوان هسته اصلی جامعه روستایی شناخته می‌شود. ویژگی اختصاصی خانواده‌های روستایی مهم‌ترین عامل تشکیل‌دهنده خصیصه بارز گروه‌های روستایی به عنوان پدیده‌ای اجتماعی است، که تصویری کلی از گروه‌های روستایی سراسر دنیا به دست می‌دهد (ژیوانی و همکاران، ۱۳۷۷، ۷۱). به نظر می‌رسد که خانواده‌های روستایی ضمن برخورداری از قانون مندی‌های کلی و داشتن ویژگی‌های اساسی مشابه با خانواده‌های شهری و عشایر، مختصات ویژه‌ای دارند که آنها را از یکدیگر متمایز می‌سازد:

الف) بعد خانوار، و ب) نوع خانواده. نخستین وجه امتیازی که خانواده‌های روستایی را از خانواده‌های شهری جدا می‌کند، بعد و اندازه آن است (تقوی، ۱۳۸۲، ۶۰). ویژگی دیگر خانواده‌های روستایی در مقایسه با خانواده‌های شهری، نوع خانواده است. خانواده روستایی ایران پدرنام و پدرمکان^۱ است و شیوه پدرسالاری (و به بیان دقیق‌تر پدرمداری) و مردمداری تا حد زیادی بر آن مسلط است. این خانواده از نظر ارث، پدرتبار و از نظر خویشاوندی دوسویه (خویشاوندی فرزندان با اقوام پدر و مادر) است (همان، ۶۱). در منابع گوناگون، ساختار اصلی خانواده به دو شکل در نظر گرفته شده است: خانواده گسترده^۲ و خانواده هسته‌ای.^۳ خانواده هسته‌ای از زن و شوهر و فرزندان ازدواج نکرده تشکیل می‌شود. این نوع خانواده بنیان جوامع

1. Patrilocal

2. Extended Family

3. Nuclear Family

صنعتی کنونی را تشکيل می‌دهد که در گسترش شهرنشيني و توسعه صنعتی شكل گرفته‌اند. خانواده گستره بر بستگی‌های نسبی و سببی استوار است و شامل چند گروه خونی و چند گروه زناشوبي می‌شود. خانواده‌های گستره فرزندان‌شان را پس از ازدواج در خود جای می‌دهند و گسترش آنها نيز به همین دليل است. به اين ترتيب ممکن است چند نسل زير يك سقف و در يك خانه مشترك زندگي کنند (بليان، ۱۳۸۵، ۱۸). در اين شكل از خانواده، پدر و مادر مرکز ثقل خانواده را تشکيل می‌دهند و پسرها، نوه‌ها و عروس‌ها از آنها اطاعت می‌کنند. اگر پدر و مادر به علت کبر سن نتوانند وظایف سرپرستی را انجام دهنند، پسر ارشد جای آنها را می‌گيرد. دخترها پس از ازدواج خانه پدری را ترك می‌کنند، از اين رو خانواده گستره غالباً به شكل پدرمکاني است (همان، ۱۹).

اگرچه غلبه نظام خانوادگي گستره در روستاهای به گونه‌ای است که فرزندان پسر اغلب پس از ازدواج از خانواده پدری جدا نشده و در همان خانه سنتي سکنی گزیده‌اند، تأثيرپذيری از فرهنگ وارداتی شهرها و تغيير تدریجي الگوي خانواده گستره به خانواده هسته‌اي موجب شده است امروزه برخی مزدوjin جوان ترجیح دهنده بنیان خانواده‌ای کوچک و هسته‌اي را در خانه‌های نو و جدا از خانه پدری بگذارند (غفاری و همكاران، ۱۳۸۷، ۴۴). جداگزیني زوج‌های جوان و انتخاب خانه مستقل از والدين، نشان دهنده استقلال فردی و آزادی عمل در انتخاب براساس خواسته‌های جوانان است. با توجه به اينکه سطح توقع و خواسته‌ها و ميزان تحصيلات نسل جوان بالا رفته است، اين قشر از جامعه روستايی با الگوپذيری از جامعه و اهميت‌دادن به راحتی و آسيش خود، بيشرت تمایل دارند که خانواده‌ای کوچک و هسته‌اي (متشكل از زن و شوهر و فرزندان) داشته باشند. بنابراین انتظار می‌رود اينان در مقاييسه با ديگر زوج‌های جوانی که نوع هسته‌اي خانواده را ترجیح داده‌اند به کيفيت زندگي اهميت بيشرتی بدنه‌ند. در مقابل اين زوج‌ها، زوج‌های جوان ديگري هستند که پس از ازدواج در کنار والدين‌شان می‌مانند و زندگي می‌کنند. بي تردید کيفيت زندگي، سبک زندگي، و روابط و رفتارهای اين زوج‌ها با زوج‌های قبلی متفاوت خواهد بود، چون ساختار و سطح خانواده‌ای که برای زندگي انتخاب

کرده‌اند، متفاوت است. لذا این موضوع که آیا از منظر توجه به شاخص‌های کیفیت زندگی می‌توان تفاوتی بین این دو گروه از خانوارها قائل بود، پرسش اصلی این تحقیق را تشکیل می‌دهد. هدف اساسی پژوهش حاضر، مقایسه سطح کیفیت زندگی و رفاه و آسایش دو شکل از ساختار خانواده (گسترده و هسته‌ای) بین زوج‌های جوانی است که در زمان انجام این پژوهش از زندگی مشترک‌شان پنج سال می‌گذرد و از سال ۱۳۸۵ به بعد تشکیل زندگی داده‌اند.

ضرورت و اهمیت انجام تحقیق

طی قرن گذشته تغییرات چشمگیری در مورد دیدگاه آدمی به زندگی رخ داده است؛ به‌گونه‌ای که صرفاً حفظ زندگی به‌شکل معمول، مطلوب تلقی نمی‌شود، بلکه ارتقای کیفیت زندگی در زمینه‌های متعدد تلاش اساسی جوامع محسوب می‌گردد (نائینیان و همکاران، ۱۳۸۴، ۴۷). شاخص امروزین پیشرفت اجتماع، «کیفیت زندگی» است. این اصطلاح دربرگیرنده مهم‌ترین عواملی است که شرایط زندگی در جامعه و رفاه شخصی افراد را تعیین می‌کنند. طی دهه‌های اخیر کیفیت زندگی یکی از اساسی‌ترین نکات مورد توجه در علوم اجتماعی بوده است و برای ارزیابی پارامترهای مادی توسعه اقتصادی و تولیدات داخلی در کنار پارامترهای غیرمادی‌ای چون کیفیت کار، سطح باسوسادی و فرهنگ، استاندارد پزشکی و بهداشت، کیفیت فراغت و تفریح، شرایط محیط‌زیست، جو سیاسی، احساس خوشبختی انفرادی و حتی آزادی و اتحاد ملی بررسی می‌شود (حریرچی و همکاران، ۱۳۸۸، ۹۰). با سنجش کیفیت زندگی در سطوح مختلف فردی، خانوادگی، اجتماعی، ملی و جهانی می‌توان میزان آسایش و آرامش افراد را دریافت. درواقع با سنجش کیفیت زندگی براساس شاخص‌ها و در ابعاد گوناگون، درجه توسعه‌یافتنگی کشورها تعیین می‌شود. بر این اساس آگاهی از میزان رضایتمندی افراد و گروه‌ها از شیوه‌ها و سبک‌های زندگی که در مفهوم کیفیت زندگی صورت‌بندی می‌شود، ضرورت می‌یابد. پژوهش حاضر در صدد شناخت وضعیت کیفیت زندگی در انواع خانواده‌های شکل‌گرفته در مناطق روستایی شهرستان زابل است و بهدلیل اهمیتی که

اين مسئله در سالم‌سازی محیط روستا دارد، ضرورت و اهمیت انجام تحقیق آشکار است. با توجه به اهمیت موضوع کیفیت زندگی به عنوان شاخص تعیین رفاه، اهداف اساسی پژوهش حاضر اینها هستند: ۱. شناخت وضعیت کیفیت زندگی در دو نوع خانواده (گستره و هسته‌ای) در مناطق روستایی بخش پشت‌آب؛ و ۲. ارزیابی میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی در سطح خانواده‌های گستره و هسته‌ای مناطق روستایی بخش پشت‌آب.

پيشينه تحقيق

مطالعه و بررسی منابع حاکی از آن است که پژوهش‌های اندکی در مورد کیفیت زندگی خانواده‌های روستایی در داخل و خارج کشور انجام گرفته است. اکثر پژوهشگران کیفیت زندگی، دسته‌هایی از مردم مانند سالخوردگان و بیماران را به عنوان جمعیت‌های هدف برای مطالعه کیفیت زندگی برمی‌گزینند و درخصوص همه گروه‌ها و اقسام جامعه شهری و روستایی کمتر به سنجش کیفیت زندگی می‌پردازنند. جستجو در سایت‌های علمی نشان داد که در اکثر منابع خارجی، کیفیت زندگی بیماران مبتلا به سرطان، دیابت، انواع بیماری‌ها، سالخوردگان و کودکان در روستاهای شهرها مورد توجه قرار گرفته و کمتر به کیفیت زندگی همه اقسام جامعه پرداخته شده است. در ادامه به برخی از مطالعات داخلی و خارجی اشاره می‌شود.

ماجدی و لهساي زاده در سال ۱۳۸۵ در پژوهشی با نام «رابطه بين متغيرهای زمينه‌اي، سرمایه اجتماعی و رضایت از کیفیت زندگی: مطالعه موردی در روستاهای استان فارس» به این نتیجه رسیدند که سطح بالای سرمایه اجتماعی به سطح بالای رضایت از کیفیت زندگی می‌انجامد. بنابراین سرمایه اجتماعی در مقایسه با متغيرهای زمينه‌اي مانند سن، شغل و مانند اینها پيش‌бинی کننده‌ای بهتر برای رضایت از کیفیت زندگی به شمار می‌آيد. در سال ۱۳۸۷، رضوانی و منصوریان در پژوهشی با نام «سنچش کیفیت زندگی: بررسی مفاهیم، شاخص‌ها، مدل‌ها و ارائه مدل پیشنهادی برای نواحی روستایی» به این نتیجه دست یافتند که سنجش

کیفیت زندگی در نواحی روستایی پدیده‌ای پیچیده است که باید شرایط مکانی و زمانی را در آن هم‌زمان در نظر گرفت. در سال ۱۳۸۸، قالیباف و همکاران، «سنجدش میزان رضایتمندی ساکنان روستایی از کیفیت زندگی و آثار آن بر امنیت مناطق مرزی: مطالعه موردنی بخش نوسود استان کرمانشاه» را انجام دادند. نتایج تحقیق نشان داد که وضعیت کیفیت زندگی در منطقه مطالعه شده از دید جامعه نمونه بالا نیست و از بین متغیرهای تحقیق، سه متغیر گذران اوقات فراغت، کیفیت محیطی و کیفیت کالبدی - از جمله مسکن- بر امنیت منطقه تأثیرگذارند. صباح و همکاران (۲۰۰۳)، کیفیت زندگی جمعیت شهری و روستایی در لبنان را با تأکید بر بهداشت و سلامت بررسی کردند. یافته‌ها نشان دادند بیماران مقیم روستاهای بانشاطر از بیماران ساکن شهر هستند. افراد مسن بیش از جوانان از حوزه‌های زندگی رضایت دارند و کیفیت زندگی زنان نیز پایین‌تر از مردان است. پژوهش مشورت و همکاری جوامع روستایی غرب ویکلو^۱ در ایرلند در سال ۲۰۰۴، مسائل کیفیت زندگی جوامع روستایی را در پنج بخش با کمک افراد و گروه‌های محلی بررسی کرد. در بخش نخست پژوهش مذکور، مسائلی از این دست بررسی شد: حمل و نقل، دسترسی به خدمات درمانی- بهداشتی، تهیه و تدارک تسهیلات مراقبت از کودک و امکانات بازی و سرگرمی، ایمنی جاده، خدمات زیست‌محیطی مانند زیبایی طبیعت، خدمات و تسهیلات اطلاعاتی و مشاوره‌ای، آموزش و پرورش، و کوشش داوطلبانه محلی در زمینه حمایت. در سال ۲۰۱۰، گرگی و همکارانش کیفیت زندگی در مناطق روستایی کروات^۲ ماندن یا ترک روستا- را بررسی کردند. نتایج نشان دادند که زندگی روستایی مشکلات عمده‌ای در زمینه‌های اقتصادی، طبیعت، فرصت‌های شغلی، حرفه و شغل مناسب و درآمد در مقایسه با شهر دارد، که باعث مهاجرت و ترک روستا و درنتیجه آثار نامطلوب ناشی از شهرنشینی بیش از حد می‌شود.

1. Wicklow

2. Croatia

مبانی نظری: تعاریف و مفاهیم

کیفیت زندگی

کیفیت زندگی مفهوم گسترده‌ای است که نزد افراد و گروه‌های مختلف معانی گوناگونی دارد. برخی آن را قابلیت زیست‌پذیری یک ناحیه، برخی دیگر آن را سنجه‌ای برای میزان جذابیت و برخی به عنوان رفاه عمومی، بهزیستی اجتماعی، شادکامی، و رضایتمندی تفسیر کرده‌اند (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۸، ۹۳). برخی اندیشمندان معتقدند که «کیفیت زندگی مجموعه‌ای است که نیازهای جسمی، عاطفی، اجتماعی و امکانات زندگی را تشکیل می‌دهد». برخی دیگر بر این باورند که: «کیفیت زندگی به معنای این احساس است که فرد به رفاه اجتماعی، عاطفی و جسمانی شخصی دست یافته و معادل توانایی فرد برای محقق‌ساختن برنامه‌ها یا طرح‌های مورد نظرش است. درواقع کیفیت زندگی به این معناست که انسان بتواند زندگی خود را هماهنگ با ارزش‌هاییش سامان دهد» (جواهری و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۴۵). مفهوم کیفیت زندگی اغلب به عنوان رضایت از زندگی، خوشبختی و سعادت، رفاه و آسایش، و حس انجام و اجرا شناخته می‌شود. کیفیت زندگی مرتبط با ابعاد ذهنی و فردی است و سطح تحقیق نیازهای انسان را منعکس می‌کند (Zielinska et al., 2010, 1). تعاریف متعددی از کیفیت زندگی ارائه شده است، که عمدتاً به رضایتمندی اشخاص از زندگی یعنی احساس بهزیستی اشاره دارند. جنبه‌های زندگی شخصی روی هم رفته شامل تصورات و ادراکات از کیفیت زندگی است که عواملی از قبیل فعالیت فیزیکی، عاطفی و سلامت روانی، تأثیرات متقابل اجتماعی، تجربیات شغلی، قابلیت و توانایی برای انجام نقش‌های مورد انتظار و توانایی برای دست یافتن به اهداف و آروزها را دربرمی‌گیرد (Yaruss, 2010, 192). کیفیت زندگی به وسیله فرد و برحسب بسیاری عوامل از قبیل سبک زندگی، تجربیات قبلی، امید به آینده، رؤیاهای و آرزوها تعریف می‌شود (WHO, 2008, 344).

1. World Health Organization

تعریف می‌کند: ادراکات و احساسات افراد از موقعیت‌شان در زندگی براساس فرهنگ و نظام‌های ارزشی که بر حسب اهداف و آرزوها، انتظارات، استانداردها و روابط و ارتباطاتی در آن زندگی می‌کنند صورت می‌گیرد (Bassi et al., 2011, 19; Yaruss, 2010, 192؛ Zielinska et al., 2010, 1؛ حیرچی و همکاران، ۱۳۸۸، ۹۰؛ ماجدی و لهسایی‌زاده، ۱۳۸۵، ۱۲۳؛ نجات، ۱۳۸۷، ۱؛ آقامالی‌ی، ۱۳۸۶، ۷۰؛ نائینیان و همکاران، ۱۳۸۴، ۴۸). هدف سازمان بهداشت جهانی از تعریف مذکور این است که کیفیت زندگی باید در پیوند با زمینه‌های محیطی، اجتماعی و فرهنگی دیده شود و نباید آن را با دوره‌هایی از وضعیت سلامت، سبک زندگی، رضایتمندی از زندگی، چگونگی و کیفیت روانی یا بهزیستی متراff گرفت (Yaruss, 2010, 192). کیفیت زندگی توصیف مرحله‌ای از اوضاع زندگی مردم است (Cagliero et al., 2010, 315). کیفیت زندگی با توسعه اقتصادی- اجتماعی و بهبود و بهسازی سطوح زندگی معنا می‌یابد. مطالعات متعددی نشان می‌دهند که کیفیت زندگی نقش فرایندهای در رشد اقتصادی و اجتماعی دارد (Deller et al., 2001, 352). کیفیت زندگی، مشابه مفهوم بهزیستی یا رفاه است که تابع شرایط محیط زندگی مردم یک بعد اقتصادی دارد و شامل شبکه‌های اجتماعی، سلامتی و احساس افراد از ثروت و پایداری محیطی که به آن وابسته‌اند نیز می‌شود. برخی پژوهشگران، کیفیت زندگی را دوره‌هایی از بهزیستی ذهنی برمی‌شمارند. برخی استدلال می‌کنند که کیفیت زندگی به وسیله قابلیت و توانایی شکوفایی نشان داده می‌شود و بستگی به این دارد که افراد توانایی دنبال کردن اهدافی را که برای شان ارزش قلمداد می‌شود، داشته باشند (Cagliero et al., 2010, 315؛ Cagliero et al., 2011, 6).

کیفیت زندگی همانند بهزیستی و رفاه اجتماعی، دو بعد ذهنی و عینی دارد. در بررسی کیفیت زندگی ژاپن، آکاهی رو^۱ و همکارانش آسان‌ترین تعریف کیفیت زندگی را از چند مورد

1. Akihiro

فهرست شده از سوی مiene¹ انتخاب کردند که در آن کیفیت زندگی مرحله‌ای از نظام اجتماعی است که به وسیله چندین شاخص عینی از بهزیستی یا رفاه اندازه‌گیری می‌شود (Hashimoto et al., 2009, 263). از نظر فاهی² و همکاران (۲۰۰۴)، مفهوم کیفیت زندگی سه ویژگی عمده و اساسی دارد: ۱. کیفیت زندگی به وضع زندگی اشخاص از منظری می‌پردازد که این موضوع را عمدتاً مفهومی خرد و کوچک بر می‌شمارد. ۲. کیفیت زندگی مفهومی چندبعدی است، که ضمن آنکه به توصیف و تشریح چند حوزه و قلمرو زندگی می‌پردازد، به اثر متقابل و روابط بین این حوزه‌ها نیز اهمیت می‌دهد. ۳. کیفیت زندگی شاخص‌های عینی و ذهنی را اندازه‌گیری می‌کند، و ضمن بهادارن به احساسات و ادراکات نگرشی و ذهنی به تشخیص و شناسایی اهداف و گرایش‌های شخصی کمک می‌کند، اما این بینش‌ها و آگاهی‌ها زمانی ارزش می‌یابند که با اوضاع عینی زندگی پیوند یابند (Shucksmith et al., 2006, 2).

خانواده هسته‌ای

خانواده‌ای که آن را زن و شوهر و فرزندان یا زن و شوهر بدون فرزند تشکیل می‌دهد، در اصطلاح خانواده هسته‌ای می‌گویند.

خانواده گسترده

خانواده گسترده، خانواده‌ای است که براساس بستگی‌های نسبی و سببی استوار است و شامل چند گروه خونی و چند گروه زناشویی می‌شود (بلیلان، ۱۳۸۵، ۱۸).

خانواده و کیفیت زندگی

در جامعه سنتی نوع خانواده مسلط معمولاً خانواده گسترده است که از چندین خانواده هسته‌ای تشکیل می‌شود. سیر مطالعات تحول شکل و ساختار نهاد خانواده نشان می‌دهد که

1. Mieno
2. Fahey

عوامل متعددی موجب از هم گسیختگی این نوع از خانواده و تبدیل آن به خانواده هسته‌ای شده - که خود، خانواده‌ای نومکان است. شاید بتوان برخی از مهم‌ترین این عوامل را چنین برشمرد: مهاجرت از روستا به شهر که عموماً باعث می‌شود خانواده‌های هسته‌ای فردگرای‌تر شوند، تحرک اجتماعی در معیارهای جدید پرستیز^۱ یا قشربندی اجتماعی مربوط به شهر و کار صنعتی موجب دوری و جداشدن ارتباط بین برادران و خواهران می‌شود، آموزش و پرورش در خانواده‌های گسترده اختلاف و جدایی ایجاد کرده و باعث از هم گسیختگی آنان شده است. گرایش‌های روانی، رفتارهای شهری مرتبط با جریان صنعتی شدن و پرستیز تازه‌واردان شهری نیز در زمرة این عوامل قرار می‌گیرند (روشه، ۱۳۸۷، ۱۷۳). پیشرفت در زمینه مخابرات، حمل و نقل و دسترسی به اطلاعات بر تماس افراد با عقاید و معیارهای رفتاری خارج از حیطه سنتی خود افزوده است. امروزه تعداد بیشتری از مردم در نواحی شهری و روستایی آگاهی بیشتری در خصوص شیوه‌های متفاوت زندگی پیدا می‌کنند و بیشتر می‌توانند تصمیمات فردی بگیرند، بی‌آنکه تأیید سایر اعضای خانواده‌های گسترده را داشته باشند. گرچه این قاعده‌های عمومی نیست اما گرایش عمومی به کوچک‌کردن خانواده و تأکید بر «خانواده هسته‌ای» است (مرکز امور مشارکت زنان، ۱۳۸۲، ۱۶).

اهمیت خانواده در تغییر کیفیت زندگی بر حسب ایجاد آمادگی برای برخورد و رویارویی با پدیده‌های اجتماعی است. در واحد اجتماعی خانواده، پدر و مادر از آغاز تولد کودکان به عنوان الگو برای آنان مطرح‌اند و نقش و معنای اهمیت خانواده در بهسازی وضعیت بشر نیز در همین واقعیت نهفته است. چگونگی زندگی، عادت‌ها، تمایلات و اهداف والدین از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر کودکان هستند. نوع رفتار والدین در هماهنگ‌سازی خواست‌ها و تمایلات‌شان از یکسو و تمایلات خانوادگی و اجتماعی از سوی دیگر و همچنین تلاش پیوسته آنان برای تأمین رفاه و سلامت روانی خانواده و نوع برخوردهایشان با وظایف دینی و اجتماعی از عوامل

۱. وجهه، آبرو و اعتبار

تأثیرگذار بر کیفیت زندگی است. بر این اساس با توجه به نوع خانواده، رفتار والدین و تلاش آنها برای تأمین رفاه و سلامت روانی اعضای خانواده و درنتیجه کیفیت زندگی متفاوت خواهد بود. بررسی کیفیت زندگی در سطح خانواده اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا نخستین سال‌های زندگی هر فردی در محیط خانواده می‌گذرد و در همان دوران پایهٔ شخصیت او گذاشته می‌شود. با توجه به اینکه محیط خانواده‌ها از منظر نوع و ساختار خانواده متفاوت است، می‌توان قضاوت کرد که رضایت از کیفیت زندگی و احساس سعادت و خرسنیدی در افراد هر نوع خانواده نیز متفاوت خواهد بود. کیفیت زندگی یکی از مقوله‌های مهمی است که اکنون اکثر کارشناسان و متخصصان در رشته‌های مختلف به آن می‌پردازند و در سطوح فردی، خانوادگی، اجتماعی، ملی و جهانی سنجیده می‌شود و از نشانگرهای توسعهٔ یافته‌گی محسوب می‌گردد. سنجش کیفیت زندگی در سطوح خانواده‌های مختلف اهمیت فراوانی دارد، چون خانواده نخستین کانونی است که فرد در آن قرار می‌گیرد و ابتدایی‌ترین تأثیرات را از محیط خانواده دریافت می‌کند. در زمان حاضر، ساختارهای خانواده در حال دگرگونی است و نوع هسته‌ای و کوچک خانواده رو به افزایش است. این فرایند در مناطق شهری بیش از مناطق روستایی بارز است. در مناطق روستایی به‌ویژه مناطق دورافتاده- هنوز هم ساختار گسترده در کنار ساختار هسته‌ای و کوچک خانواده به حیات خود ادامه می‌دهد و روند تغییر و تحول خانواده به‌کندی صورت می‌پذیرد. لذا بررسی کیفیت زندگی در سطح این دو خانواده و سنجش میزان رضایتمندی از شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی می‌تواند سطح رفاه زوج‌های جوانی را که در شکل‌های متفاوت خانواده زندگی می‌کنند، آشکار سازد.

جایگاه کیفیت زندگی در مطالعات دانش جغرافیا و مناطق روستایی

موضوع کیفیت زندگی از آغاز دهه ۱۹۹۰ در مطالعات نظری و مطبوعاتی توسعه اهمیت ویژه‌ای یافت و به مبنای تمایز و دسته‌بندی‌های نوین کشورها در سال‌های اخیر بدل شد (عنبری، ۱۳۸۹، ۱۵۰). در این بین جغرافی‌دانان نیز همواره هدف غایی مطالعات جغرافیایی را ارتقای

کیفیت زندگی انسان عنوان کرده‌اند. مکتب جغرافیای رفتار فضایی در پی شناخت نقشه‌های ذهنی افراد و پرده‌برداری از ادراکات عمیق آنها درباره مکان‌هاست (حاجی‌نژاد و همکاران، ۱۳۸۹، ۶۵). رونالد جانسون^۱ جغرافی دان سرشناس می‌گوید: در زمان ما هدف بسیاری از جغرافی دانان این است که در سراسر جهان با حذف نابرابری‌های شدید اجتماعی و اقتصادی، همه خانواده‌ها بتوانند به شغل دائمی، مسکن سالم، بهداشت و درمان، آموزش و امنیت و بهطور کلی به حد رضایت‌بخشی از زندگی دست یابند (همان، ۶۶). توجه به کیفیت زندگی در جغرافیا که ازسوی جغرافی دانانی نظری دیوید اسمیت^۲ و دیوید هاروی^۳ وارد این علم شده، در سال‌های اخیر اهمیت زیادی یافته است. توجه دانش جغرافیا به کیفیت زندگی و مفاهیم مربوط به آن به اوآخر دهه ۱۹۶۰ برمی‌گردد. دیوید اسمیت نخستین جغرافی دانی بود که درباره کیفیت زندگی و رفاه و عدالت اجتماعی در جغرافیا صحبت کرد. وی برای بررسی کیفیت زندگی، رفاه، و عدالت اجتماعی از شاخص‌های اجتماعی ذهنی و مقایسه عینی استفاده کرد و برای سنجش مورد اول از پرسشنامه و برای مورد دوم از مشاهده و آمار استفاده کرد. اسمیت این شاخص‌ها را در نظر گرفت: بهداشت، مسکن، خدمات عمومی، شادمانی خانوادگی، تعلیم و تربیت، فرصت‌های اشتغال، حقوق و مزد، خوراک، حق رأی، امید به زندگی، مصرف سرانه پروتئین حیوانی، درصد ثبت‌نام در مدارس، تعداد متوسط تلفن و روزنامه و نظایر اینها. در دهه ۱۹۷۰ دیوید هاروی با انتشار چهار مقاله به این مقوله پرداخت. خوراک، مسکن، خدمات بهداشتی، تحصیلات، خدمات اجتماعی، خدمات مربوط به محیط‌زیست، کالاهای مصرفی، تأسیسات تفریحی، دلپذیری محله و وسائل حمل و نقل مجموعه‌ای از نیازهای انسانی است که به‌زعم هاروی انسان‌ها به حداقلی از آنها نیاز دارند (جاجرمی و کلت، ۱۳۸۵، ۷-۸). از آنچاکه در جغرافیا به‌ویژه برنامه‌ریزی روستایی-مناطق روستایی، روستا، جامعه روستایی (انواع خانواده‌ها و گروه‌های اجتماعی)، و

1. Ronald Jonson

2. David Smith

3. David Harvey

محیط طبیعی و انسان‌ساخت اهمیت فراوانی دارد، کیفیت زندگی این گروه از جوامع انسانی نیز اهمیت می‌یابد. هدف همه برنامه‌ریزان روستایی، ارتقا و افزایش کیفیت زندگی روستاییان در همه ابعاد و زمینه‌هاست. بررسی‌ها و مطالعات نشان می‌دهند مقوله کیفیت زندگی در نقاط روستایی بستگی بیشتری به کیفیت مکان دارد و به عوامل اقلیمی، جنگلهای، مرتع و مزارع یا به عبارتی دیگر به منابع طبیعی وابسته است (قالیباف و همکاران، ۱۳۸۸، ۱۶۴). کیفیت زندگی مردم و مکان‌های روستایی به عوامل زیادی از جمله اشتغال، درآمد مناسب، دسترسی به خدماتی مانند آموزش و بهداشت، سلامت، محیط طبیعی، امنیت، و انجمن‌های قوی وابسته است. اگرچه کیفیت زندگی مردم و مکان‌های شهری نیز بدین عوامل بستگی دارد، اما چالش‌های مربوط به سنجش رفاه و زندگی بهتر در این گونه نواحی با مناطق روستایی بسیار متفاوت است. برخی از این چالش‌ها به شرایط کلان اقتصادی وابسته‌اند اما برخی دیگر به چارچوب سازمانی و نهادی موجود در نواحی روستایی مربوط می‌شوند. عواملی مانند مقیاس کوچک و تراکم کم سکونتگاه‌های روستایی، کاهش اشتغال و درآمد در بخش کشاورزی، فاصله زیاد و انزواج جغرافیایی آنها، راه‌های ارتباطی و شبکه حمل و نقل نامناسب و ناکارآمد اجرای سیاست‌های لازم برای بهبود کیفیت زندگی روستایی را پیچیده‌تر می‌کند (رضوانی و منصوریان، ۱۳۸۷، ۲-۴).

روش‌شناسی تحقیق

معرفی اجمالی منطقه مطالعه‌شده

بخش پشت‌آب یکی از بخش‌های شهرستان زابل با مرکزیت شهر ادیمی است که تنها شهر منطقه بهشمار می‌آید. این بخش از نظر مشخصات جغرافیایی بین نقاط 30° درجه و 45° دقیقه تا 30° درجه و 31 دقیقه عرض شمالی، و 60° درجه و 45 دقیقه تا 61 درجه و 40 دقیقه طول شرقی واقع شده است. این منطقه با ارتفاع کمتر از 500 متر از سطح دریا و با وسعت تقریبی 2319 کیلومترمربع در شمال شرق استان سیستان و بلوچستان واقع است، و به رغم یکنواختی

نسبی آن از نظر ریخت‌شناسی، دارای اشکال ناهمواری ویژه‌ای است که از آن جمله می‌توان به فرورفتگی‌ها و چاله‌های آبگیر تحت عنوان هامون‌ها و تراس‌های دریاچه‌ای و یک گسل اشاره کرد. این منطقه براساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵ دارای ۳۹۳۰۰ نفر جمعیت (۱۸۹۸۵ نفر زن و ۲۰۳۱۵ نفر مرد) بوده است که در چهار دهستان ادیمی، بزی، سفیدابه و قائم‌آباد مستقرند. در این پژوهش دهستان‌های ادیمی و قائم‌آباد برای مطالعه و بررسی انتخاب شدند. ادیمی و قائم‌آباد، دو دهستان از توابع بخش پشت‌آب شهرستان زابل در استان سیستان و بلوچستان هستند. جمعیت دهستان ادیمی براساس سرشماری سال ۱۳۸۵ ۱۵۱۵۷ نفر (۳۵۲۴ خانوار)، و جمعیت دهستان قائم‌آباد براساس سرشماری سال ۱۳۸۵ ۱۳۰۳۹ نفر (۲۷۶۱ خانوار) بوده است. اقلیم حاکم بر این منطقه در تمام طبقه‌بندی‌های اقلیمی از نوع گرم و خشک است. میانگین دمای سالانه ۲۱ درجه سانتی‌گراد، میانگین بارش سالانه $61/4$ میلی‌متر، میانگین رطوبت نسبی هوا ۳۸ درصد، و تبخیر و تعرق بالقوه براساس روش‌های مختلف محاسبه، حدود ۵۷۰۰ میلی‌متر تا ۴۱۹۶ میلی‌متر در منطقه محاسبه شده است. بادهای ۱۲۰ روزه که از آن به عنوان شاخص‌ترین پدیده جوی منطقه یاد می‌شود با آثار مخرب خود زندگی را برای ساکنان منطقه سخت و طاقت‌فرسا کرده است (میری و همکاران، ۱۳۸۹، ۳۹).

جامعه آماری، جامعه نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری پژوهش حاضر را روستاهای دهستان‌های ادیمی و قائم‌آباد از بخش پشت‌آب زابل تشکیل می‌دهند. روستاهای نمونه انتخابی از هر دو دهستان، روستاهای بالای ۵۰ خانوار هستند. از دهستان ادیمی ۵ روستا از جنوب به‌طرف شمال شامل روستاهای ده‌کمالی، حسین‌آباد خواجه، فقیرلشکری، کدخداد صفر و دهنو پشت ادیمی و از دهستان قائم‌آباد با توجه با موقعیت مکان‌گزینی روستاهای از قسمت شمالی دهستان روستاهای قائم‌آباد و سهراب شیخی و از جنوب دهستان روستاهای سه‌قلعه، و عباس‌آباد انتخاب شدند. با توجه به اینکه واحد

بررسی در مطالعات میدانی جغرافیای انسانی به‌ویژه برنامه‌ریزی روستایی-در سطح روستا خانواده است، جامعه نمونه از میان خانواده‌های روستایی با تأکید بر دو نوع ساختار خانواده یعنی گسترده و هسته‌ای گزینش شدند. با کمک دهیاران، تعداد خانواده‌های هسته‌ای و گسترده روستاهای زوج‌های جوانی که از سال ۱۳۸۵ به بعد تشکیل زندگی دادند به تفکیک مشخص شدند و در مجموعه روستایی (یعنی همان ۹ روستا ۲۹۶ خانواده ۱۳۷ خانواده گسترده و ۱۵۹ خانواده هسته‌ای) شناسایی شدند. با توجه به تعداد خانواده‌های هسته‌ای و گسترده شکل گرفته از سال ۱۳۸۵ به بعد، با کمک دهیاران و از طریق نمونه‌گیری تصادفی ساده همین تعداد خانواده، به عنوان جامعه نمونه درنظر گرفته شدند.

روش و ابزار گردآوری داده‌ها و اطلاعات همانند هر پژوهش دیگری ابتدا با انجام مطالعات اولیه درخصوص شناخت و آگاهی از موضوع و استخراج اطلاعات شکل گرفت. در مراحل ابتدایی کار، ابتدا منابع مکتوب از جمله کتاب‌ها و مقاله‌های مرتبط با موضوع مطالعه شد و داده‌های لازم استخراج و تحلیل گردید. در مرحله بعد برای بررسی کیفیت زندگی در سطح دو نوع خانواده -گسترده و هسته‌ای- با توجه به شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی پرسشنامه‌ای در قالب شاخص‌های انتخابی از جمله کیفیت تسهیلاتی و محیطی روستا، مسکن، بهزیستی عاطفی، آرامش روحی و روانی و خودمختاری و آزادی عمل طراحی شد. از آنجاکه یکی از روش‌های اساسی در مورد سنجش شاخص‌های عینی و به‌ویژه شاخص‌های ذهنی کیفیت زندگی استفاده از پرسشنامه است، با حضور میدانی در روستاهای پرسشنامه‌ها بین خانواده‌های هدف توزیع شدند. سؤالات پرسشنامه براساس شاخص‌های کیفیت زندگی در بعد عینی و ذهنی در قالب سؤالات بسته بر مبنای طیف لیکرت در مقیاس‌های ۱ تا ۵ طراحی گردید. سؤالات در سه بخش تدوین شدند: بخش نخست شامل ویژگی‌های فردی پاسخ‌گو و دو بخش دیگر شامل شاخص‌ها و متغیرهای مرتبط با کیفیت زندگی بود که هر فرد با توجه به نوع خانواده‌ای که در آن زندگی می‌کرد میزان رضایتش را از ابعاد گوناگون کیفیت زندگی براساس طیف‌های تعریف‌شده، مشخص کرده بود.

سؤالات و فرضیات تحقیق

۱. آیا بین شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی در دو نوع خانواده گسته‌ای و گسترده- تفاوت معناداری وجود دارد؟
۲. آیا نوع ساختار خانواده باعث شده است که در میزان رضایت از شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی تفاوت معناداری ایجاد شود؟
۳. بین شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی دو نوع خانواده گسته‌ای و گسترده- تفاوت معناداری وجود دارد.
۴. بین نوع ساختار خانواده در میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی (عینی و ذهنی) تفاوت معناداری وجود دارد.

تعریف شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی

شاخص‌های استفاده شده برای سنجش کیفیت زندگی دو نوع ساختار خانواده گسترده و گسته‌ای در مناطق روستایی بخش پشت‌آب زابل، در قالب ۵ نوع شاخص عینی کیفیت زندگی (کیفیت محیطی و تسهیلاتی روستا با ۱۶ شاخص، کیفیت کالبدی درونی و بیرونی مسکن با ۲۱ شاخص، بهزیستی عاطفی با ۶ شاخص، خودمختاری و آزادی عمل با ۱۱ شاخص و بهزیستی روحی و روانی با ۶ شاخص) و درمجموع ۶۰ نوع شاخص ذهنی در قالب میزان رضایت از این شاخص‌ها، در هر دو گونه خانواده مقایسه شد. برای اندازه‌گیری شاخص‌های ذهنی کیفیت زندگی بر حسب رضایت از شاخص‌های عینی و جنبه‌های مختلف زندگی، روش‌های مختلفی وجود دارد. در یکی از آنها، کیفیت ذهنی زندگی بر حسب رضایت کلی افراد از زندگی و در کل اندازه‌گیری می‌شود. در این روش رضایت کلی از زندگی معمولاً با استفاده از پاسخ شهودی یا منطقی اندازه‌گیری می‌شود. در روش شهودی، افراد در مورد زندگی خود به عنوان یک کلیت پاسخ می‌دهند. اما در روش منطقی، ابتدا از افراد در مورد احساس‌شان از قلمروهای مختلف زندگی همچون مسکن، محیط طبیعی، امنیت، شغل، درآمد و مانند اینها

پرسش می‌شود و هنگامی که افراد به این سؤال‌ها پاسخ دادند، از احساس آنها در مورد کلیت زندگی سؤال می‌شود. درنتیجه افراد می‌توانند با توجه به جنبه‌های مختلف زندگی پاسخی منطقی ارائه دهند. اندازه‌گیری هر دو پاسخ شهودی و منطقی به بررسی این موضوع کمک می‌کند که آیا تغییری در دیدگاه افراد در مورد احساس آنها به زندگی پس از توجه به قلمروهای مختلف زندگی وجود دارد. از این‌رو در این تحقیق از روش منطقی برای بررسی میزان رضایت زوج‌های جوان به کمک شاخص‌های درنظر گرفته‌شده در دو ساختار خانواده استفاده شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها و اطلاعات

سطح روایی و پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر براساس ضریب آلفای کرونباخ، $\alpha = 0.92$ محاسبه شده که بیانگر ضریب اعتماد بالای آن است. بهمنظور تحلیل داده‌ها و بررسی میزان رضایت دو خانواده از شاخص‌های کیفیت زندگی در مناطق روستایی بخش پشت‌آب زابل، از تحلیل آماری آزمون T-test در نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

یافته‌های توصیفی زمینه‌ای: محاسبه توزیع فراوانی از مشخصات پاسخ‌گویان در سطح دو خانواده نشان داد که ۱۰۰ درصد پاسخ‌گویان در گروه سنی ۱۵ تا ۴۵ سال، اکثراً از جنس مرد، ۳۹/۹ درصد دارای تحصیلات دبیرستانی، ۵۹/۲ درصد دارای شغل کارگری، و ۶۸/۹ درصد آنها در گروه درآمدی پایین قرار داشتند. نوع وابستگی با همسر ۳۹/۵ درصد از پاسخ‌گویان، فامیل درجه یک (دختردایی، دخترعمو، دخترخاله، دخترعمه و جزاینها) بود. ۵۹/۲ درصد از آنها دارای مسکن ملکی مستقل بودند و محل اشتغال ۳۹ درصد از پاسخ‌گویان در روستای محل سکونت آنان بود.

آزمون فرضیات:

1. بین شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی دو نوع خانواده هسته‌ای و گسترد تفاوت معناداری وجود دارد.

۲. بین نوع ساختار خانواده در میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی (عینی و ذهنی) تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۱. نتایج آزمون T-test برای سنجش میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی

در دو خانواده گسترده و هسته‌ای

سطح معناداری Sig. (2-tailed)	T	مقدار	Sig.	درجه آزادی (F)	انحراف معیار Std. Deviation	میانگین (Mean)	تعداد نمونه (N)	نوع خانواده	شاخص‌ها
۰/۷۸۱	۰/۳۱۸	۰/۰۰۹	۶/۸۴۵		۱۱/۷۵	۴۱/۱۲	۱۱۳	گسترده	کیفیت محیطی و تسهیلاتی روانشناسی
					۸/۸	۴۰/۶۸	۱۱۵	هسته‌ای	
۰/۲۵۰	-۱/۱۵۳	۰/۳۴۲	۰/۹۰۷		۶/۰	۲۱/۸۲	۱۱۳	گسترده	کیفیت کالبدی مسکن (بیرونی)
					۵/۶	۲۲/۷۱	۱۱۵	هسته‌ای	
۰/۲۶۴	-۱/۱۲۰	۰/۱۹۵	۱/۶۹۱		۱۲/۴۵	۳۵/۳۵	۱۱۳	گسترده	کیفیت کالبدی مسکن (درونی)
					۱۱/۲۳	۳۷/۱۱	۱۱۵	هسته‌ای	
۰/۷۱۶	-۰/۳۶۴	۰/۷۳۹	۰/۱۱۲		۶/۳	۲۲/۲۱	۱۱۳	گسترده	بهزیستی عاطفی
					۴/۵	۲۲/۴۷	۱۱۵	هسته‌ای	
۰/۰۰۵	-۲/۸۶۲	۰/۴۶۱	۰/۰۴۶		۸/۸	۳۷/۱۷	۱۱۳	گسترده	خودنمختاری و آزادی عمل
					۹/۶	۴۰/۶۸	۱۱۵	هسته‌ای	
۰/۰۰۱	-۳/۴۴۴	۰/۶۱۰	۰/۲۶۱		۴/۵	۱۹/۹۱	۱۱۳	گسترده	بهزیستی روحی و روانی
					۴/۳	۲۱/۹۳	۱۱۵	هسته‌ای	

منبع: محاسبات داده‌های حاصل از پرسشنامه

برای آزمون فرضیات تحقیق، از آزمون T-test بر مبنای مقایسه بین دو گروه مستقل یعنی خانواده گسترده و هسته‌ای و میزان رضایتمندی از شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی استفاده شده است. به طور کلی هدف اساسی این پژوهش، بررسی تفاوت معناداری بین دو گروه

از خانواده گسترده و هسته‌ای در میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی در قالب ۵ شاخص (کیفیت محیطی و تسهیلاتی، کیفیت کالبدی مسکن (درونی و بیرونی)، بهزیستی عاطفی، خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی) است. با توجه به آزمون T انجام شده، معلوم شد که سطح معناداری هریک از شاخص‌ها در پیوند با نوع خانواده در سطح ۰/۰۵ متفاوت است. درخصوص رضایت از شاخص‌های محیطی و تسهیلاتی در سطح رosta، کیفیت کالبدی مسکن (درونی و بیرونی) و بهزیستی عاطفی در هر دو نوع خانواده، تفاوت معناداری وجود ندارد. در جدول ۱ سطح معناداری به دست‌آمده از شاخص‌ها را مشاهده می‌کنید. در این جدول، مقادیر محاسبه شده از زیرشاخص‌های عینی و ذهنی حاصل از سه شاخص (کیفیت محیطی و تسهیلاتی رosta، کیفیت کالبدی مسکن (درون و بیرون مسکن)، و بهزیستی عاطفی) نشان می‌دهند که زوج‌های جوان در هر دو خانواده از این شاخص‌ها راضی هستند، و به طور کلی احساس آرامش و رفاه می‌کنند. اما مقدار محاسبه شده برای دو شاخص خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی در سطح ۰/۰۵ به ترتیب ۰/۰۰۵ و ۱/۰۰۰ معنادار شده است. این موضوع نشان می‌دهد که زوج‌های جوان در رضایت از این دو شاخص با توجه به نوع خانواده با هم تفاوت معناداری دارند. با توجه به نتایج آزمون، فرضیات تحقیق که براساس وجود تفاوت معناداری در میزان رضایت از شاخص‌های کیفیت زندگی در سطح دو گونه خانواده تنظیم گردیده است، بخشی اثبات و بخشی دیگر رد می‌شوند. تفاوت معناداری بین شاخص‌های کیفیت محیطی و تسهیلاتی، کالبدی (کیفیت درونی و بیرونی مسکن) و شاخص بهزیستی عاطفی در سطح دو خانواده وجود ندارد لذا فرضیه براساس رضایت داشتن از سه شاخص ذکر شده رد می‌شود؛ اما وجود تفاوت معناداری در میزان رضایت از دو شاخص خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی باعث می‌شود که ادامه فرضیه بر مبنای دو شاخص ذکر شده اثبات گردد. درخصوص فرضیه دوم نیز همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، استنباط می‌شود که نوع خانواده یعنی همان گسترده و هسته‌ای بودن، فقط در میزان رضایتمندی از شاخص‌های خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی اثری

متفاوت داشته است. نتیجه اینکه نوع و شکل خانواده گسترده و هسته‌ای در شاخص‌هایی چون آزادی در انجام کارها و فعالیت‌های روزانه و شخصی، آزادی در پوشش، آزادی در تحصیل، آزادی در خرید مایحتاج، آزادی در دخل و خرج خانواده، اختیار و آزادی در مهمنانی دادن و مهمنانی رفتن، آزادی در خوردن، آزادی در تفریح، آزادی در استفاده از وسائل صوتی و تصویری، اختیار در کار و احساس استقلال (شاخص خودمختاری و آزادی عمل)، استراحت روزانه و شبانه، احساس شادکامی و رضایتمندی، آرامش فکری، سلامت روحی و روانی، انجام کارهای معنوی و مناجات و داشتن اعصابی آرام و بدون دغدغه (بهزیستی روحی و روانی) بین زوج‌های جوان تفاوت ایجاد کرده است. با توجه به این نتایج، بخشی از فرضیه دوم نیز اثبات و بخشی دیگر رد می‌شود.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

خانواده به عنوان ابتدایی ترین واحد اجتماعی نماینده و ذی‌نفع در فرایند توسعه، نقش حساس و مهمی در شکل‌دهی به جامعه ایفا می‌کند و از نخستین نهادهای اجتماعی است که شالوده حیات اجتماعی محسوب می‌گردد. خانواده ابزار اصلی انسجام جامعه است و این کار را از طریق فعالیت اجتماعی خود انجام می‌دهد و همچنین تأمین‌کننده عشق، امنیت و حمایت است. برخورداری از چارچوب خانوادگی قوی برای رفاه اعضای خانواده بسیار سودمند و برای کل جامعه مفید است. امروزه خانواده دستخوش تغییرات ناهمانگی شده و به تدریج شکل قدیمی (گسترده) خود را از دست می‌دهد و به گونه‌جديدة (هسته‌ای) تطور می‌یابد. این گونه‌جديدة غالباً نوع هسته‌ای خانواده است که در مناطق شهری بیشتر نمود می‌یابد. نوع قدیمی خانواده یعنی گسترده (پدری) هنوز هم در مناطق روستایی بیشتر حضور دارد. امروزه تمامی مناطق اعم از شهری و روستایی شاهد تحولات ساختار خانواده در اشکال گوناگون است، که با توجه به ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و مکانی هر نقطه (شهری و روستایی) متفاوت خواهد بود.

زندگی در هر نوع از خانواده، کيفيت زندگي متفاوتی را برای افراد - بهويژه زوج‌های جوان- به‌دبیال دارد. نوع خانواده در رضایتمندي و احساس شادکامی افراد و سعادتمندي آنها نتایج مختلفی خواهد داشت. مسئله کيفيت زندگي از مواردی است که برای ترسیم رفاه در جامعه در سطح فردی و خانوادگی به کار می‌رود. کيفيت زندگي از طریق ابعاد ذهنی، ادراک و ارزیابی افراد از وضعیت زندگی خود، احساس رضایت در سطوح مختلف فردی، خانواده و جامعه به‌کمک شاخص‌های عینی از جمله مسکن، تسهیلات، محیط و مانند اینها اندازه‌گیری می‌شود. در مقایسه انجام‌شده از میزان رضایت از شاخص‌های کيفيت زندگي در دو سطح متفاوت از خانواده در مناطق روستایی بخش پشت‌آب زابل، اين نتیجه حاصل شد که زوج‌های جوانی که با خانواده‌پدری و به‌شكل گسترده زندگی می‌کنند با زوج‌های جوانی که بعد از ازدواج مستقل شده و ساختار هسته‌ای خانواده را تشکیل داده‌اند، در میزان رضایتمندي و احساس رفاه مرتبط با شاخص‌های کيفيت زندگي در قالب کيفيت محیطي و تسهیلاتي روستاي محل زندگي، کيفيت كالبدی مسکن (درونی و بیرونی) و بهزیستی عاطفي تفاوت چندانی نداشتند و اکثراً از کيفيت زندگي برمناي شاخص‌های ذكر شده، رضایت داشتند. اما زوج‌های جوان در دو خانواده در خصوص دو شاخص خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی با هم تفاوت معناداري داشتند و از اين شاخص‌ها رضایتی نداشتند. زوج‌های جوان براساس اين شاخص‌ها احساس خوشبختی، رفاه و آسياش نمي‌كردند. مسلماً نوع خانواده بهويژه خانواده گسترده- محدودیت‌هایي را در زمینه خودمختاری و آزادی عمل، و بهزیستی روحی و روانی ايجاد می‌کند و از رفاه فرد و احساس شادکامی زوجين می‌کاهد. بر اين اساس باید زوج‌های جوان نوع خانواده‌ای را انتخاب کنند که هم با خانواده‌های خود در ارتباط باشند و روابط خويشاوندي را حفظ کنند و هم میزان رضایتشان را از تمامي شاخص‌های عیني و ذهنی کيفيت زندگي بالا ببرند و به رفاه و آرامش برسند.

منابع

آقامالایی، ت.، ۱۳۸۶، اصول و کلیات خدمات بهداشتی، (تحت نظرارت مستقیم حسن افتخاری اردبیلی)، انتشارات اندیشه رفیع، تهران، ۲۷۲ صفحه.

بلیلان، ل.، ۱۳۸۵، تأثیر زندگی خویشاوندی (برمبنای فرهنگ اسلامی) در سازماندهی فضاهای مسکونی، مجله مسکن و انقلاب، شماره ۱۱۶.

تقوی، ن.، ۱۳۸۲، جامعه‌شناسی روستایی (رشته علوم اجتماعی)، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۲۰۰ صفحه.

جاجرمی، ک.، و کلتہ، ا.، ۱۳۸۵، سنجش وضعیت شاخص‌های کیفیت زندگی در شهر از نظر شهروندان؛ مطالعه موردی: گنبدقاپوس، مجله جغرافیا و توسعه، صص. ۷-۱۸.

جواهری، ف.، سراجزاده، س.ح.، و رحمانی، ر.، ۱۳۸۹، تحلیل اثرات اشتغال زنان بر کیفیت زندگی آنان (مطالعه موردی: زنان شاغل در وزارت جهاد کشاورزی)، زن در توسعه و سیاست (پژوهش زنان)، دوره ۸، شماره ۲، صص. ۱۴۳-۱۶۲.

حاجی‌نژاد، ع.، رفیعیان و زمانی، ح.، ۱۳۸۹، بررسی متغیرهای فردی مؤثر بر رضایتمندی شهروندان از کیفیت محیط زندگی؛ مطالعه موردی: مقایسه‌ی بافت قدیم و جدید شهر شیراز، جغرافیا و توسعه، شماره ۱۷، صص. ۶۳-۸۲.

حریرچی، ا.م.، میرزایی، خ. و جهرمی و مکانی، ا.، ۱۳۸۸، چگونگی وضعیت کیفیت زندگی شهروندان شهر جدید پرديس، ۱۳۸۸، فصلنامه پژوهش اجتماعی، سال دوم، شماره چهارم، صص. ۸۹-۱۱۰.

رحیمی، م.، و خیر، م.، ۱۳۸۸، رابطه الگوهای ارتباطی خانواده و کیفیت زندگی دانش‌آموزان دوره متوسطه شهر شیراز، مطالعات تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی، دوره دهم، شماره ۱، صص. ۵-۲۵.

رضوانی، م.ر. و منصوریان، ح.، ۱۳۸۷، سنجش کیفیت زندگی: بررسی مفاهیم، شاخص‌ها، مدل‌ها و ارائه مدل پیشنهادی برای نواحی روستایی، فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۱، شماره ۳، صص. ۱-۲۶.

غريب فاضلنيا ————— سنجش و مقاييسه تطبيقی شاخص‌های کيفيت زندگي در خانواده‌های گستره و هسته‌ای

رضوانی، م.ر.، متکان، ع.ا.، منصوریان، ح.، و ستاری، م.ح.، ۱۳۸۸، توسعه و سنجش شاخص‌های کيفيت زندگي شهری (مطالعه موردي: شهر نورآباد، استان لرستان)، مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال اول، شماره دوم، صص. ۱۱۰-۸۷.

روشه، گ.، ۱۳۸۷، تغييرات اجتماعی، ترجمه منصور و ثوقي، نشر نی، تهران، ۲۴۸ صفحه.

ژيواني هيوا، ک.، دوبرولسکي، رابت چمپرز، ۱۳۷۷، مسائل جامعه‌شناسي روستايي (ساخت‌های اجتماعی جوامع روستايي)، ترجمه از کيا، م. و ابروناني، م.م و نيك‌خلق، ع.ا.، انتشارات روزبهان، ۳۳۰ صفحه.

عنبری، م.، ۱۳۸۹، بررسی تحولات کيفيت زندگي در ايران (۱۳۶۵ تا ۱۳۸۵)، مجله توسعه روستايي، دوره اول، شماره ۲، صص. ۱۴۹-۱۸۱.

غفاری، س.ر.، مدبر، م.، و رياحي زانياني، ز.، ۱۳۸۷، مونوگرافی مسكن و معماری روستايي ياسه‌چاه، مجله مسكن و محیط روستا، شماره ۱۲۲، ص. ۴۲.

قاليباف، م.ب.، رمضانزاده لسيوي، م. و ياري شگفتی، ا.، ۱۳۸۸، سنجش ميزان رضايتمندي ساكنان روستايي از کيفيت زندگي و آثار آن بر امنيت مناطق مرزي؛ مطالعه موردي بخش نوسود استان كرمانشاه، فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۲، شماره ۳، صص. ۱۸۴-۱۶۳.

ماجدي، م.، و لحسائيزاده، ع.، ۱۳۸۵، بررسی رابطه بين متغيرهای زمينه‌اي، سرمایه اجتماعی و رضايت از کيفيت زندگي؛ مطالعه موردي در روستاهای استان فارس، فصلنامه روستا و توسعه، سال ۹، شماره ۴، صص. ۱۳۶-۹۱.

مرکز امور مشاركت زنان، ۱۳۸۲، مراسم ملي دهمين سالگرد روز جهاني خانواده، مجموعه مقالات و بيانيه‌ها، شركت انتشارات سوره مهر، تهران، ۱۸۶ صفحه.

ميري، غ.ر.، جوان، ج.، افراخته، ح.، ولايتي، س.، شاياني، ح.، ۱۳۸۹، نقش سرمایه اجتماعی در توسعه روستايي (مطالعه موردي بخش پشت آب زابل)، مجله جغرافيا و توسعه ناحيه‌اي، شماره ۱۴، ۲۹-۴۹ صص.

نائينيان، م.ر.، شعيري، م.ر.، رسول، صيدمحمدی، ک.، خلمی و ز.، ۱۳۸۴، مطالعه برخی و پژگی‌های روان‌سنجه‌ی پرسشنامه کيفيت زندگي (QLQ)، دوماهنامه علمی- پژوهشی دانشور رفتار، دانشگاه شاهد، سال دوازدهم، شماره ۱۳، صص. ۵۹-۴۷.

نجات، س.، ۱۳۸۷، کیفیت زندگی و اندازه‌گیری آن، مجله تخصصی اپیدمیولوژی ایران، شماره ۲، صص. ۶۲-۵۷.

Bassi, I.B., Assunc, A., Mesquita de Medeiros, A., Neiva de Menezes, L., Caldas Teixeira, L. and Co^ rtes Gamam A.C., 2011, **Quality of Life, Self-Perceived Dysphonia, and Diagnosed Dysphonia Through Clinical Tests in Teachers**, Journal of Voice, PP. 192- 201.

Cagliero, R., Cristiano, S., Pierangeli, F. and Tarangioli, S., 2011, **Evaluating the Improvement of Quality of Life in Rural Areas**, Ancona - 122nd EAAE Seminar "Evidence-Based Agricultural and Rural Policy Making", PP. 1-15.

Cagliero, R., Filippa, F. and Pierangeli, F., 2010, **RDP and Quality of Life in Rural Areas: Evaluation of the Possible Effects in Piedmont**, Paper prepared for presentation at the 118th seminar of the EAAE (European Association of Agricultural Economists), 'Rural development: governance, policy design and delivery' Ljubljana, Slovenia, PP. 311-325.

Deller, S.C., Tsai, T.H., Marcouiller, D.W. and English, D., 2001, **The Role of Amenities and Quality of Life in Rural Economic Growth**, American Agricultural Economics Association, PP. 352- 365.

Gragi, I., Žimbrek, T., Tratnik, M., Markovina, J., and Jura, J., 2010, **Quality of Life in Rural Areas of Croatia: To stay or to leave?**, African Journal of Agricultural Research, PP. 653-660.

Hashimoto, A., Sugita, T. and Haneda, S., 2009, **Evaluating Shifts in Japan's Quality-of-life**, Socio-Economic Planning Sciences, PP. 263–273.

Sabbah, I., Drouby, N., Sabbah, S., Retel-Rude, N., and Mercier, M., 2003, **Quality of Life in Rural and Urban Populations in Lebanon Using SF-36**, Health Survey Health and Quality of Life Outcomes, PP. 1-30.

Shucksmith, M., Cameron, S., Merridew, T. and Pichler, F., 2006, **First European Quality of Life Survey: Urban–rural Differences**, European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions, PP. 1-82.

The West Wicklow, Rural communities consultation project, Addressing Quality of life Issues in Rural Communities, 2004, **A Research Report by: Pobal Community Development Agency**, in partnership with Wicklow Conty Development Board, the Department of social welfare, PP. 1-41.

غريب فاضل‌نیا ————— سنجش و مقایسه تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی در خانواده‌های گسترد و هسته‌ای

Walker, J., Winkelstein, M., Land, C., Lewis-Boyer, L., Quartey, R., Pham, L. and Butz, A., 2008, **Factors That Influence Quality of Life in Rural Children with Asthma and their Parents**, Journal of Pediatric Health Care, PP. 343-350.

Yaruss, J.S., 2010, **Assessing Quality of Life in Stuttering Treatment Outcomes Research**, Journal of Fluency Disorders, PP. 190–202.

Zielinska Wczkowska, H., and dziora-Kornatowska, K.W., 2010, **Evaluation of Quality of Life (QoL) of Students of the University of Third Age (U3A) on the Basis of Socio-demographic Factors and Health Status**, Archives of Gerontology and Geriatrics, PP. 1-5.